

des som det fra Først af var tilfagt, kommen til at gaa om i Egnen af Silkeborg, vilde en Bane indtil Herning netop have været et af de første Foretagender, der var at tage fat paa, idet det nemlig fra Først af var paatenkt at anlægge en Bængdebane med forffjellige Sidebaner. Det er derfor et simpelt Retfærdighedskrav, som denne Egn har paa, at der gjøres Noget for den i saa Henseende. Med Hensyn til en saadan Bane som denne, hvortil Egnen trænger meget, og med Hensyn til hvilken den ogsaa trænger til Hjælp, kan det være nødvendigt, at Staten giver et større Tilskud end til Baneanlæg i Egne, der ere bedre befolkede. Dette er et Moment, der efter min Mening ogsaa taler for, at man helst bør give en særlig Lov for hver enkelt Bane. Da kan man afpasse Bestemmelserne efter det paagældende enkelte Forholds Særegenhed, og derved vil man ogsaa kunne forebygge, at der opstaar Misundelse over, at den ene Linte formentlig bliver mere begunstiget end den anden. — Der er med Hensyn til det Tilskud, der tilfages, gjort en Bemærkning af det ærede Medlem for Svendborg Amt: 3die Valgkreds, som jeg ogsaa slutter mig til, men foruden den Grund, han anførte, vil jeg tilføie endnu en. Det ærede Medlem fremhævede den Grund, som ogsaa jeg nys nævnte, at der kunde udkræves forffjellige Bidrag til de forffjellige Linier, men der er en anden Grund, hvorfor jeg, efter som Forholdene nu synes at udvillig sig, ikke vil give mit Minde til, at der gjennem denne Lov gives et bestemt Tilfagn om nogen bestemt Sum; det er noget, der kun bør ske gjennem Finantsloven. Der begynder nemlig paa formaagende Steder — det er jo bekendt nok — at gjøre sig den Anskuelse gjældende, at man skal lade Finantsloven mere og mere gaa over til at give et Slags Register over de Penge, der skulle udgives i Kraft af andre Love, men dette vil jeg for min Part ikke være med til, og jo flere Kjøster af den Art der kommer frem i den senere Tid, desto forsigtigere bør vi være. Naar der i dette Lovforslag eller i disse Lovforslag — forsaavidt vi nemlig beslutte at behandle hvert Baneanlæg i sit særffilte Lovforslag — kommer til at staa, af der af Staten kan gives Tilskud, saa mener jeg, at der er gjort Alt, hvad der behøves, idet Finantsloven da giver den endelige Bekræftelse paa, hvor stor den Sum skal være, som maa anvendes i det givne Diemed. Jeg tillader mig altsaa at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at vi komme til at være forsigtige i den af mig paa-pegede Henseende. — Det var egentlig kun dette Par Bemærkninger, som jeg ønskede at føie til, hvad der i Dvrigt er sagt. Naar det fra flere Sider er blevet udtalt, at det maaste var for haardt at paalægge de Egne, hvorigjennem Banerne skulle gaa, hele Byrden af Expropriationsudgifterne, saa forekommer det mig, at man maaste kunde vende Forholdet om saaledes, at de Egne,

der tidligere have maattet yde et mindre Bidrag til Statsbanerne, fordi de laa dem fjernt, nu mulig kunde faae en mindre Hjælp fra de Egne, som nyde Godt af Statsbanerne og ikke komme til direkte at nyde Godt af de nye Baneanlæg. Det er en Tanke, som jo allerede er udtalt af flere, og, som det forekommer mig, at Meget taler for. I Dvrigt er der ikke Anledning for mig til at udtale mig videre om hele denne Sag, som jo rimeligvis vil blive fremmet i et Udvalg.

Jens Jensen (Svendborg Amts 2den Valgkreds): Det er muligt, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) har Ret, naar han udtalte, at det havde været heldigt, om vi her først havde faaet at vide, hvor mange Midler de Private ville sammenfælde for at faae de Baner, hvorom der her er Spørgsmaal. Dette har ogsaa været omtalt i de Møder, som vi have holdt i det sydlige Jyen, men vi vare Alle af den Mening, at det ikke kunde nytte, at vi tegnede os for Bidrag, saalænge vi ikke vidste, om Regjeringen og Rigsdagen vilde give os Lov til at bygge Banen, og paa hvilke Betingelser det maatte ske. Derimod er jeg vis paa, at naar en Lov som den foreliggende blev vedtagen, vilde navnlig Landboerne anstrenge sig alt, hvad de kunde, for at faae Banen bygget. Hvorvidt de to Kjøbstæder, som Banen skulde berøre, vilde tage Del i Legningen, er mig mindre bekendt. Hvad nu Statens Tilskud angaar, da er jeg temmelig sikker paa, at Staten vil faae Fyldestgjørelse derfor gjennem den forøgede Trafik paa sine Baner. Det staaar nemlig klart for det sydlige Jyen og navnlig for Landboerne, at dersom det lykkes at faae Esbjerg Havn i Stand og føie Trafikken deraf til England, saa vil dette være til stor Nytte for Svendborg Amt, som da vil være nærmere ved England, hvad Tid angaar, end det har været ved Kjøbenhavn for flere Aar tilbage. De enkelte Punkter i Lovforslaget have jo allerede været omtalte af flere ærede Talere, og jeg skal saa meget mindre berøre dem, som jeg antager, at der vil blive nedsat et Udvalg, som da vil kunne tage de enkelte Punkter under nærmere Overveielse.

Tauber: Alle de ærede Medlemmer, der hidtil have haft Ordet, repræsenterer Kredse i de to Provindser, der ville blive berørte af de her foreslaede Baner, og de fleste af de Herrer ere tilmed knyttede særligt til de Egne, hvorigjennem de paagældende Baner skulle gaa. Jeg, som ikke er i noget af disse Tilfælde, føler mig opfordret til at tage Ordet, fordi det forekommer mig at være uopmærksomt, om der ikke fra denne Side af Store Belt yttres sig en eneste Stemme om det Lovforslag, der foreligger; det vilde være liden Interesse for denne Sag, medens jeg dog for mit Bedkommende betragter den som en Sag af den